

Dosarul nr. 2ra-1370/22
2-20129885-01-2ra-26092022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – V. Gîrleanu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Panov, M. Anton, O. Cojocar

ÎNCHEIERE

28 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Lilia Musteață, reprezentată de avocatul Olesea Negru,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Lilia Musteață împotriva Instituției de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art”, intervenienți accesorii Serviciul Fiscal de Stat și Casa Națională de Asigurări Sociale, cu privire la încasarea contribuțiilor de asigurări sociale,

împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și de Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art”, s-a casat hotărârea din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea depusă de Lilia Musteață,

constată:

La 15 octombrie 2020, Lilia Musteață, reprezentată de avocatul Olesea Negru, a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de chemare în judecată împotriva Instituției de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art”, intervenienți accesorii Serviciul Fiscal de Stat și Casa Națională de Asigurări Sociale, cu privire la încasarea contribuțiilor de asigurări sociale (vol. I, f.d. 3-5, 25).

În motivarea acțiunii a invocat că, la 23 noiembrie 2004, în baza ordinului nr. 64 a fost angajată la Centrul de Instruire Colegiul „Mondostud”, în funcția de profesor, astfel, începându-și activitatea în această instituție de învățământ.

Prin ordinul nr. 34 din 06 iulie 2005, Lilia Musteață a fost eliberată din funcția de profesor la Centrul de Instruire Colegiul „Mondostud”, în baza art. 82 lit. f) din Codul muncii.

Prin ordinul nr. 13 din 07 iulie 2005, Lilia Musteață a fost angajată la Centrul de Instruire Colegiul „Mondostud-Art”, în funcția de profesor tehnici și produse de îngrijire cosmetică.

Prin ordinul nr. 13-p din 23 august 2010, Lilia Musteață a fost transferată în funcția de șef de secție la subdiviziunea „cursuri” cu suplinirea funcției de profesor la disciplina „Tehnici de îngrijire cosmetică”.

La 01 septembrie 2020, Lilia Musteață a demisionat și a încetat raporturile de muncă cu Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art”, în baza ordinului nr. 13-p din 01 septembrie 2020, în temeiul art. 85 alin. (1) din Codul muncii.

Reclamanta a menționat că, la 01 septembrie 2020, s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu cerere privind furnizarea informației din cont pentru codul CPAS 95110536493 (contribuabilul Lilia Musteață) privind transferul de către angajatorul Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art” a plăților contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Conform informației din extrasul din cont pentru codul CPAS 95110536493 eliberată de Casa Națională de Asigurări Sociale, la situația din 01 septembrie 2020, s-a constatat neachitarea la Bugetul Asigurărilor Sociale de Stat a contribuțiilor de bază pentru contribuabilul Lilia Musteață începând cu 01 februarie 2011 și până la 01 septembrie 2020, precum și a contribuțiilor individuale începând cu 01 februarie 2018 și până la 01 septembrie 2020.

Reclamanta a opinat că, deși, angajatorul Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art” reținea din plățile sale salariile contribuțiile sociale, nu le-a transferat la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Astfel, la 06 septembrie 2020, Lilia Musteață s-a adresat Instituției de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art” cu cererea de soluționare a litigiului pe cale amiabilă, prin calcularea și achitarea către bugetul asigurărilor sociale de stat a contribuțiilor pentru angajatul Lilia Musteață, codul CPAS 95110536493, însă, până la depunerea acțiunii în instanța de judecată, angajatorul nu a soluționat cererea prealabilă.

Reclamanta a relevat că suma contribuțiilor de asigurări sociale de bază datorate de către Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art” bugetul asigurărilor sociale de stat pentru angajatul Lilia Musteață constituie 295 670,81 de lei, iar pentru contribuțiile de asigurări sociale individuale, reținute din salariul angajatului, dar netransferate la buget constituie 20 954,13 lei.

Reclamanta Lilia Musteață a solicitat prin cererea de chemare în judecată încasarea din contul Instituției de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art” la bugetul asigurărilor sociale de stat a contribuțiilor de asigurări sociale pentru angajatul Lilia Musteață suma de 295 670,81 de lei cu titlu de contribuții de asigurări sociale de bază și suma de 20 954,13 lei cu titlu de contribuții de asigurări sociale individuale, precum și compensarea în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis acțiunea depusă de Lilia Musteață.

S-a încasat de la Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art” la bugetul asigurărilor sociale de stat contribuțiile pentru angajatul Lilia Musteață, codul CPAS 95110536493, suma de 295 670,81 de lei cu titlu de contribuții de asigurări sociale de bază și suma de 20 954,13 lei cu titlu de contribuții de asigurări sociale individuale.

S-a încasat de la Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art” în beneficiul statului taxa de stat în cuantum de 9 498,74 de lei (vol. I, f.d. 73, 88-95).

La 13 ianuarie 2021 și 18 ianuarie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art” și Serviciul Fiscal de Stat au declarat apel împotriva hotărârii din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. I, f.d. 80, 81, 82-83).

Prin încheierea din 20 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit apelul declarat de Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art” împotriva hotărârii din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă (vol. I, f.d. 128¹-130 recto-verso).

La 05 iulie 2021, Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art” a depus cerere de alăturare la apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. I, f.d. 134-143).

Prin decizia din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art”.

S-a casat hotărârea din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a respins acțiunea depusă de Lilia Musteață (vol. I, f.d. 188, 189-198).

În consolidarea soluției instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a constatat că angajatorul Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art”, deși, era obligat să vireze lunar contribuția de asigurare socială a salariaților în modul prevăzut de legislația în vigoare, nu și-a executat obligația nominalizată, inclusiv și pentru salariatul Lilia Musteață, nevirând contribuțiile de bază, cât și contribuțiile individuale care au fost reținute din salariul lunar. Însă, prima instanță nu a ținut cont de faptul că responsabilitatea pentru calculul și plata contribuției de asigurări sociale datorate de asigurații angajați cu contract individual de muncă este angajatorul, iar creditor al obligației fiscale este Serviciul Fiscal de Stat, care pentru a stinge obligația fiscală datorată față de stat, aplică măsurile de executare silită, conform legislației fiscale.

Astfel, instanța de apel a conchis că, în condițiile speței, Lilia Musteață nu este în drept de a revendica în instanța de judecată vreun drept material ce ține de încasarea contribuțiilor sociale nevirate de către angajatorul Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art”, în condițiile în care creditor al obligației fiscale este Serviciul Fiscal de Stat.

Mai mult ca atât, potrivit materialelor dosarului, Serviciul Fiscal de Stat a purces la executarea silită a obligației fiscale a Instituției de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art” încă din anul 2018, prin instituirea postului fiscal (ordinul SFS nr. 930/1 din 10 septembrie 2018). Ulterior, prin Ordinul SFS Nr. 5/PR din 01 aprilie 2021 s-a decis prelungirea activității postului fiscal instituit până la 31 mai 2021.

Faptul că Serviciul Fiscal de Stat întreprinde acțiuni de executare silită pentru a încasa mijloacele financiare datorate Statului de către Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art” se atestă prin actele de ridicare a

mijloacelor bănești în numerar ale contribuabilului Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art” seria AB nr. 248923 din 12 februarie 2021, seria AB nr. 248922 din 05 februarie 2021 și seria AB nr. 248915 din 21 ianuarie 2021.

La 11 septembrie 2022, Lilia Musteață, reprezentată de avocatul Olesea Negru, a depus prin intermediul poștei electronice cerere de recurs împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii din 16 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. II, f.d. 1, 2-8).

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material ce le-a aplicat și nu a aplicat legea ce trebuia aplicată, în special art. 47 din Constituție, art. 5 și art. 10 din Codul muncii RM, precum și prevederile Legii privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08 iulie 1999.

În opinia recurente, soluția instanței de apel contravine prevederilor legale și îi aduce o gravă încălcare a dreptului constituțional la asistență și protecție socială, consfințit în art. 47 din Constituție.

La fel, Lilia Musteață a considerat că, la judecarea cauzei, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 10 din Codul muncii, care *inter alia* instituie obligația angajatorului de a efectua asigurarea socială și medicală obligatorie a salariaților în modul prevăzut de legislația în vigoare.

Recurenta a menționat că instanța de apel, deși, a constatat existența restanței la plata contribuțiilor pentru contribuabilul Lilia Musteață, eronat a ajuns la concluzia că ultima nu este în drept să revendice dreptul material de încasare a contribuțiilor sociale nevirate de către angajator, în condițiile în care creditor al obligației fiscale este Serviciul Fiscal de Stat. Or, ea nu a negat faptul că creditor al acestei datorii este Serviciul Fiscal de Stat și tocmai din acest considerent organul fiscal a fost atras în proces. Ba mai mult ca atât, Lilia Musteață nu a pretins încasarea în beneficiul său de la angajator a restanței la plata contribuțiilor sociale, dar a solicitat încasarea acestei creanțe în folosul creditorului corespunzător – bugetul asigurărilor sociale de stat.

Deopotrivă, instanța de apel nu a dat apreciere faptului că norma art. 35 alin. (4) din Legea nr. 489/1999 stipulează expres că sumele datorate sub orice formă Casei Naționale de Asigurări Sociale se vor urmări prin Serviciul Fiscal de Stat și prin intermediul judecătoriilor.

În opinia recurente, norma art. 35 alin. (4) din Legea nr.489/1999 combate concluzia instanței de apel precum că Lilia Musteață nu este în drept să revendice dreptul material de încasare a contribuțiilor sociale nevirate de către angajator la bugetul asigurărilor sociale de stat.

De asemenea, instanța de apel eronat a constatat că Serviciul Fiscal de Stat deja a aplicat măsurile de executare silită în privința Instituției de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art”, or, aceste măsuri nu au fost generate în urma neachitării contribuțiilor sociale, care este obiectul prezentului litigiu, dar de restanțele fiscale ale angajatorului la bugetul public, care sunt exorbitante. Astfel, dreptul salarial al Lileei Musteață, încălcat prin neachitarea de către angajator a contribuțiilor sociale ale acesteia, rămâne nerestabilit, iar instanța de apel a indicat că Lilia Musteață nici nu are dreptul să revendice pe cale judecătorească acest drept încălcat.

La 26 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei și a intervenienților accesorii copia recursului declarat de Lilia Musteață împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, explicându-le dreptul de a depune referințe asupra acestuia (vol. II, f.d. 12).

Prin referința din 18 octombrie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat respingerea recursului declarat de Lilia Musteață și menținerea deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Prin referința din 28 octombrie 2022, Instituția de Învățământ Colegiul „Mondostud-Art” a solicitat declararea ca fiind inadmisibil sau, după caz, respingerea recursului declarat de Lilia Musteață și menținerea deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Deși, conform avizului de recepție a trimiterii poștale DS8007330140AS intervenientului accesoriu Casei Naționale de Asigurări Sociale i-a fost comunicată la 28 septembrie 2022 copia recursului declarat de Lilia Musteață și menținerea deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, aceasta nu a făcut uz de dreptul său procedural și până la examinarea admisibilității recursului nu a depus referință în care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza *Lebedinski v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, § 32; cauza *Sultan v. Republica Moldova*, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele *Marc Brauer v. Germania*, 01 septembrie 2016, § 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, § 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, § 28; *Zubac v. Croația (Marea Cameră)*, 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate

constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele *Levages Prestations Servicii v. Franța*, 25 octombrie 1996, § 40; *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; *Freitag v. Germania*, 19 iulie 2007, § 37; *Marc Brauer*, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Pononyov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 02 iunie 2022. Potrivit extrasului din poșta electronică cu adresa „cristina.ceresau@justice.md”, copia deciziei integrale din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces pentru notificare la 20 iulie 2022 (vol. I, f.d. 199).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă electronic la 11 septembrie 2022 (vol. I, f.d. 1).

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Lilia Musteață, reprezentată de avocatul Olesea Negru, rezultă că acesta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu

claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Lilia Musteață, reprezentată de avocatul Olesea Negru, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentei și reprezentantului acesteia cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson v. Olanda*, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Lilia Musteață nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Lilia Musteață a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „*Levages Prestations Services*” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher v. Cehia*, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Lilia Musteață, reprezentată de avocatul Olesea Negru, împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lilia Musteață, reprezentată de avocatul Olesea Negru, împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh